

Warszawa, 28 maja 2026 r.

Wnoszący (Petycjodawca):

Warszawa

NIP:

Adres e-Doręczeń:

Adresat:

Minister Finansów

ul. Świętokrzyska 12

00-916 Warszawa

Do wiadomości:

1. *Szef Krajowej Administracji Skarbowej*
2. *Departament Systemu Podatkowego Ministerstwa Finansów*

PETYCJA W INTERESIE PUBLICZNYM

o pilną nowelizację ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz zmianę opresyjnej praktyki organów skarbowych

Działając na podstawie art. 2 w zw. z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach, wnoszę o podjęcie pilnej inicjatywy ustawodawczej polegającej na nowelizacji ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (dalej: u.p.e.a.), a do czasu jej uchwalenia – o wydanie natychmiastowych wytycznych dla podległych organów egzekucyjnych.

Przedmiotem niniejszej petycji jest żądanie wprowadzenia bezwzględnej, systemowej ochrony minimum egzystencjalnego (kwoty wolnej od zajęcia) dla osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą w przypadku zajęcia „innych wierzytelności pieniężnych” (art. 1a pkt 12 lit. a u.p.e.a.), wprowadzenia rygoru pouczenia o prawie do ochrony z tytułu ważnego interesu zobowiązanego (art. 13 § 1 u.p.e.a.) oraz **całkowitej likwidacji autorytarnej uznania administracyjnego przy ocenie wniosków o zwolnienie spod egzekucji.**

UZASADNIENIE WNIOSKU ORAZ ARGUMENTACJA PRAWNA

Obecny kształt przepisów egzekucyjnych oraz bezwzględna praktyka ich stosowania przez administrację skarbową stanowią ustrukturyzowaną patologię prawną. Dopuszczenie do zajęcia **100% środków z wierzytelności kontraktowych** przedsiębiorcy bez jakiegokolwiek kwoty wolnej stanowi jawne pogwałcenie Konstytucji RP, w tym zasady demokratycznego państwa prawnego (art. 2) oraz przyrodonej i niezbywalnej godności człowieka (art. 30).

1. Skasowanie podmiotowe i anihilacja społeczna

Brak ochrony w u.p.e.a. generuje drastyczną nierówność wobec prawa. Osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę posiada ustawową gwarancję ochrony minimalnego wynagrodzenia. Tymczasem mikroprzedsiębiorca – nierzadko świadczący usługi w modelu B2B wyłącznie dla jednego lub dwóch podmiotów, funkcjonujący w warunkach w pełni analogicznych do pracownika etatowego – jest w świetle polskiego prawa egzekucyjnego traktowany jako podmiot całkowicie wyjęty spod ochrony. Świadoma polityka organów skarbowych, realizowana poprzez natychmiastowe blokowanie całości należności od kontrahentów, prowadzi do ekonomicznej i społecznej anihilacji obywatela. To nie jest czynność windykacyjna, lecz **skasowanie podmiotowe**. Obywatel z dnia na dzień, bez ostrzeżenia, zostaje odcięty od wszelkich środków do życia, co skazuje go na biologiczną i społeczną degradację w imię doraźnego interesu fiskalnego.

2. Skrajna szkodliwość społeczna zlekceważenia stanu prawnego

Utrzymywanie przepisów, które nie przewidują automatycznej ochrony dla mikrofirm przed nagłym paraliżem finansowym, to świadome pozbawianie całych rodzin środków na podstawową egzystencję. Uderza to bezpośrednio w fundamenty wolności gospodarczej, kreując obraz państwa opresyjnego, wrogiego i zagrażającego elementarnemu bezpieczeństwu obywateli. Jaka jest przyczyna tak skrajnego zlekceważenia tego stanu rzeczy przez Ministerstwo Finansów?

3. Cynizm leksykalny i nadużycia w praktyce organów (KAS i Urzędy Skarbowe)

Skrajna asymetria praw uwidacznia się w oficjalnej praktyce orzeczniczej organów Krajowej Administracji Skarbowej. Organy te systematycznie ignorują wnioski o ochronę środków egzystencjalnych, powołując się na fakt, że u.p.e.a. daje im prawo do pełnej ingerencji majątkowej. Co więcej, administracja skarbową uprawia ustrukturyzowany cynizm leksykalny – przymusową interwencję pozbawiającą obywatela środków na chleb i dach nad głową organy określają w pismach mianem działań, które „niewątpliwie czynią je dolegliwym”. Sprowadzanie całkowitej anihilacji gospodarczej do statusu biurokratycznej „dolegliwości” to kpina z praw człowieka i jawna manifestacja autorytaryzmu urzędniczego.

4. Żądanie zmiany praktyki ukrywania praw przed zobowiązanym

Organy egzekucyjne (w tym Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa-Praga) wykorzystują luki proceduralne, świadomie nie informując przedsiębiorców w zawiadomieniach o zajęciu o możliwości złożenia wniosku o zwolnienie zajęcia w oparciu o art. 13 § 1 u.p.e.a. Działanie to ma na celu maksymalizację ściągalności poprzez wyzysk niewiedzy obywatela, co stanowi bezpośrednie naruszenie zasady prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie do organów podatkowych (art. 121 § 1 Ordynacji podatkowej).

5. Likwidacja autorytarnego uznania administracyjnego w u.p.e.a.

Obecna konstrukcja ochrony w ramach art. 13 § 1 u.p.e.a. opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym. Urzędnik subiektywnie waży „ważny interes zobowiązanego” z abstrakcyjnym „interese publicznym”, co w praktyce skutkuje automatyczną odmową zwolnienia środków. Taki stan prawny sprawia, że urzędnik posiada władzę absolutną nad tym, czy dany obywatel ma prawo przetrwać dany miesiąc. Prawa konstytucyjne nie mogą być warunkowane poziomem empatii po stronie aparatu skarbowego.

W ZWIĄZKU Z POWYŻSZYM ŻĄDAM NATYCHMIASTOWEJ NOWELIZACJI U.P.E.A. POPRZEZ WPROWADZENIE NASTĘPUJĄCYCH PRZEPISÓW:

- **Ustanowienie automatycznej kwoty wolnej (Nowelizacja art. 8-10 u.p.e.a.):** Wprowadzenie gwarantowanej, bezwzględnej kwoty wolnej od zajęcia „innych wierzytelności pieniężnych” dla osób fizycznych prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą (na poziomie minimalnego wynagrodzenia za pracę), analogicznie do ochrony stosunku pracy, bez konieczności składania jakichkolwiek wniosków.
- **Obiektywizacja „ważnego interesu” (Doprecyzowanie art. 13 u.p.e.a.):** Ustanowienie jasnego i zamkniętego katalogu przesłanek, których wystąpienie **obliguje** (a nie jedynie „uprawnia”) organ do zwolnienia środków z egzekucji. Należy ustawowo wykreślić możliwość zasłaniania się „nadrzędnym interesem społecznym”, jeśli zajęcie prowadzi do braku środków na zakup żywności, leków, opłacenie mieszkania lub powoduje bezpośrednią upadłość firmy i niemożność uregulowania bieżących składek ZUS. Przesłanki te muszą mieć charakter bezwzględnie wiążący dla urzędnika.
- **Wprowadzenie „Wniosku o natychmiastowe uchylene zajęcia na cele egzystencjalne”:** Uregulowanie w ustawie odrębnego, sformalizowanego trybu wnioskowania o uchylene zajęcia z inicjatywy zobowiązanego, w którym dłużnik przedkłada uproszczone oświadczenie o braku innych środków do życia.
- **Rygor czasowy dla organu egzekucyjnego:** Nałożenie na organ egzekucyjny obowiązku wydania postanowienia w przedmiocie w/w wniosku w nieprzekraczalnym terminie **maksymalnie 3 dni roboczych** od daty wpływu. Ustawa musi stanowić, że do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia wniosku, zajęte środki w wysokości limitu egzystencjalnego podlegają natychmiastowemu zawieszeniu w przekazaniu do organu (blokada na rachunku

technicznym u kontrahenta, uniemożliwiająca nieodwracalne przelanie ich na rzecz fiskusa przed zbadaniem sprawy).

- **Obowiązek informacyjny pod rygorem nieważności:** Wprowadzenie rygoru bezwzględnej nieważności zawiadomienia o zajęciu wierzytelności w przypadku braku załączenia do niego jawnego, przejrzystego pouczenia o trybie wnioskowania o powyższą ochronę prawną i zwolnienie środków.

Niedopuszczalnym jest, aby w demokratycznym państwie prawnym egzekucja administracyjna stanowiła narzędzie systemowej destrukcji obywatela, operujące na zasadach autorytarnego uznania. Oczekuję merytorycznego ustosunkowania się do petycji i wszczęcia odpowiednich prac legislacyjnych.

Z poważaniem,

.....

(podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)